

ΤΟ ΘΕΑΤΡΟ

Όργανός θεατρικός έσοπας μετά τις γιορτές: τέσσερες προμιέρες είχαμε τό Γενάρη. Ανάμεσα τους ξεχωριστή θέση παίρνει τό έργο του ΤΖ. ΠΡΙΣΛΕΥ: «Ο ΑΡΑ-

ΚΡΙΤΗΣ ΕΡΧΕΤΑΙ». πού άνέδασε ό Θίασος Τέχνης. Ό Άγγλος συγγραφέας διαγράφει, πιά καθαρά τήν πορεία του στην έρευνα τής σύγχρονης κοινωνικής πραγματικότητας: και πάλι στα ζητήματα τούτα βλέπουμε τήν άγωνία του για καινούριους τρόπους θεατρικής έκφρασης.

Έτσι από πολλές πλευρές τό έργο του Πρίσλεβ γίνεται τόπος διδασκαλίας, με μέσο τή γνήσια τέχνη, τό άληθινό θέατρο. Με γραμμή άδρή τό έργο τούτο φέρνει μπρός μας τήν παγκόσμια τραγωδία, τό καθημερινό ούσιαστικό και χερσικιστό δράμα εκατομμυρίων ανθρώπων, νέων, έξοπνων, γιορμάτων όμορφιά και στό κορμί και στην ψυχή, πού ξεχειλίζουν από αγάπη για τή ζωή και για δράση: κι' όμως ή άκατανόητη συγκέντρωση του πλούτου στα χέρια λίγων, τούς στερεί κι' αυτό τό δικαίωμα τής εργασίας, κι' αυτό τό δικαίωμα τής ύπαρξης. Κι' όφώνει ό Πρίσλεβ δυνατή φωνή διαμαρτυρίας για τήν κατάσταση τούτη. Με τή συμβολική μορφή ενός άνακριτή, φέρνει στη σκηνή τήν κοινωνική συνείδηση, πού άπαγγέλλει κατηγορητήριο στην οικονομική ολιγαρχία, γιατί όδήγησε στην αυτοκτονία κάποια κοπέλλα, πολλές κοπέλλες, πολλούς άνθρώπους, στερώντας τους τή δυνατότητα τής δουλειάς. Και παράλληλα, με τρόπο λαμπρό θεατρικό, παρουσιάζει τά πρόσωπα του έργου νά ταξιδεύουν μέσα στο χρόνο, πάνω σ' αυτήν τήν τέταρτη διάσταση, και νά ζούνε πραγματικά σ' ένα μελλοντικό χρονικό σημείο κι' έπειτα τούς ξαναφέρνει πίσω στην παρούσα στιγμή, απ' όπου τούς είχε πάρει για' αυτό τό ταξίδι μέσα στο χρόνο.

Με σκηνοθεσία του κ. Κούν, ό Θίασος Τέχνης έδωσε τό πνεύμα του «κατηγορώ» και τής άγωνίας του έργου. Ηά ζητούσαμε όμως λιγότερη προσήλωση, για τή διαγραφή και τήν υποδήλωση των καταστάσεων, στο συχνό έντονο σκοτεινισμό τής σκηνής, πού ζημιώνει τήν έρμηνεία. Τό σκηνικό του κ. Γακρούχη δημιούργησε τήν κατάλληλη άτμόσφαιρα κι' έφτασε σ' αίσθητικό αποτέλεσμα.